

پیشگوئی ۱۰

۱۱ ”پریمی کا شمیری گلشن سخن کے نو نہال ہیں۔

۱۲ آتار بتلاتے ہیں کہ اگر اس نہال نو خاستہ

۱۳ کی پرورش و آبپاری کی جاوے گی تو بظاہر چھوٹے

۱۴ اس نو نہال کے گلہائی تر باغ کو مہکا دیں گے“

۱۵ (مرحوم) تہجور کا شمیری

نمبر ۲۳۹ء

H 3

پیارِ زان

- ۱۹ اما سولو و نه لوکٹ شاعر لیس ۱۹۴۸ء میں منتر کلچرل مجاز میں بیٹھ
- ۲۰ وزہ وزہ دیر بیٹھ اوس ایوان شو کوٹ چھ گوشت بہ کوتاہ و زہتہ دلولہ
- ۲۱ اوس تسدین سیدن بودین شعاعن منتر داریاہ کال دوت لیس و چھ لیس
- ۲۲ خوش تمیز نہ خوش کلام نوجوان کیاہ تام اوس ناؤ شاید سر و اند! اوہ
- ۲۳ سر و اند کول پیری - تی اوس ناؤ - شاید اوس مرا زہ پاسک روزن دلی
- ۲۴ از کل آسہ خبر کتہ ۹
- ۲۵ بیلہ لیس ہر دہہ اسان اسان اک با جرات تہ شور و دن دوستان
- ۲۶ انت ناگہ آل دا کھ کور مہ پریکیہ تام تر لیس - کاشن شعاعن ہنتر سو گلے پیٹم
- ۲۷ تر لیس یو سہ ۱۹۴۸ء میں منتر تھو شمس کڑ سولو کیون پیوم تر لیس لیس امی وریہ
- ۲۸ کلچرل مجاز میں منتر تھنہ پیو - پیو پیوم سولو جوان شاعر تر لیس لیس بہ ترھاران
- ۲۹ اوس سن تہ لیس سر و اند کول پیری چھ ناؤ سوسر و اند کول پیری اوس از
- ۳۰ پیہ مہ بردہ نہ کتہ میون دوستا دھقی مگر یوزان پیری شاعر لیس دلس
- ۳۱ منتر لولہ نارس اسانہ مند دود چھو نارہ برہہ سگہ وان
- ۳۲ سرنگہ ۲۹ دسمبر ۱۹۵۸ء
- دیتا نا تھ نادم

صوفی - ۳۴ رباعی ششم

آسہ ہے

گلشنِ شروکِ دارِ یُد کا نہہ باغوانا آسہ ہے
کیا زہ گوشتِ سرگِ زارِ سِ گوڑ وانا آسہ ہے

افتنہ بُر بُرِ دل چھ سارنِ سینہ سپدِ میٹِ سیاہ
جانوارِ پانہ وائِ کینہہ پائِ زانا آسہ ہے

آسہ ہے یُد بلبُلنِ سمجھار - ملچار، پانہ وائِ
بول بوشاہِ تہندہ لوگِ داستانہ آسہ ہے

برائے وارل کاؤ باغس منہر چھ زاکانِ بلبُلن
سرفروشِ کانہہ دیندراہ دھرم وانا آسہ ہے

اکھ روانِ پنہ نس چھ بیکھایانِ پانس کن فُجھان
کیا زہ راؤ مشر کاؤ کاہن یتھ زمانا آسہ ہے

بھائی بندھ راوہ راوتھ کتھ پوان مننر باز رس
 کیا زہ سپرس مننر گمت کانہہ غیر زانا آسہ ہے
 نم تہ ماز آستھ چھ دور ررم چھ گیمشراؤس
 بیتہ تر لیس ررم فمائن تیوتھ کارخانا آسہ ہے
 آسہ ہے پرتھ جاییہ کونرک تراٹہ مالا شوہہ دار
 سیئت تراٹن گاٹہ دنہ وول خوش بیانا آسہ ہے
 موزن انسان ساری اکھ اکس سیئت نم تہ ماز
 زندگی ہند بر دھ کتھ تیوتھ کانہہ نشانا آسہ ہے
 سہ نہ خانک لاگہ ہے غم خارید کانہہ درد لاہ
 نیرہ ہے مدیر بریمہ مننرہ ترہ زبان آسہ ہے
 بد بنہ ہے ہمراز کاننراہ پریمیس گرہ کس دکھس
 کیا زہ میولمت تس سننے گز آسمانا آسہ ہے

یتیمین ہند

صوف۔ رام لومی ————— از بیساکھ سنہ ۱۰۵۰

کانہہ چھنہ در سمسار غمخار یتیمین ہند
 کند زال بیه خوشار سمسار یتیمین ہند
 نے چھک سایا تمسند نے مال سند نے ماجہ ہند
 بیگانہ بنتھ دنیا، یکبار یتیمین ہند
 زاگان کیاہ چھک ظالم وارل زن شید کارس
 اڑہ ژوٹ چھ گترھان پھلہ ون لوچار یتیمین ہند
 بارانہ کران ساری پامن نہ اولامن ہند
 اڑہ کول بیه فمٹت گفتار یتیمین ہند

بھائی

نہم تہ

آہستہ

مرد

سینہ

۱

باغوان تہ ہیرم لاگان بے گانہ پین باغس
 لتہ مونجہ کران بے عار سبز ایتھین ہند
 یلہ آسئی تھون زگنس منسزیم تس بھگوانس
 تلہ کونہ انان بارس دربار یتھین ہند
 یلمہٹ نہ پین پورہ تنہ زٹ نہ پین زرا نہہ
 نن چھون چھہ دوہے آسان رفتار یتھین ہند
 ازلے چھہ پین نالی ارزول غلامی ہند
 ستمن تہ دکھن دادن اقرار یتھین ہند
 کوکن یلہ چھہ شادی منطلو من چھہ بر باد ی
 اش طار برتھ ہر دم دیوہار یتھین ہند
 وچھہ وچھہ چھہ یتھین کن ہے باکہ زھٹان پریمی
 پران کر گتھہ بیدار اوتار یتھین ہند

ما دوائے صوف مسیحی

گرس پُرس دوائے صوف مسیحی
 کُرتے پُرتے دوائے صوف مسیحی
 کُرتے پُرتے دوائے صوف مسیحی
 کُرتے پُرتے دوائے صوف مسیحی

کُرتے پُرتے دوائے صوف مسیحی

شیرین دل توئی که در دلم
بندیا کاهن بزرگ و
کریم که در دلم
کرم که در دلم

تہ اسن واکر سندر لائن سیکھا نمہ مارا وارے

[illegible]

عزیم بنده نرادر معکولان
 سبکدوش ۱۲۹۵

و نه یار او نه سالیب رسد یاد آن در
 رسی کنار خویش بیکان لوفان غزل
 که کنار خویش از راه بیاید کنار خویش در
 که کنار خویش در الفات کن در

رسد یکت از خویش به سوخته ماه از سر
 سمسار آتش از سوخته و سوخته در
 در راه که از سوخته رسد که سوخته در
 رسی کنار سوخته که سوخته رسد در

میت بزد امیرا کی تیت بیدریش ناون

اد کیرا قشوقه تفریق تفریق رن واد

کن چک پکن اسکراد کیتک کیتک سوتم

رگن پ وقت رومل سندان تیتک واد

مترقم زب سیم رومل کیرا کیرا کیرا

بدرقم سحابه مے مای سمرن کھو کھو کھو

تیتک تون کھ اگر کاسراہ مے مای کھو کھو

کن کھو کھو مای مای کھو کھو کھو

آب دارنگ مے مای کھو کھو کھو

تیتک تون کھ اگر کاسراہ مے مای کھو کھو

تیتک تون کھ اگر کاسراہ مے مای کھو کھو

تیتک تون کھ اگر کاسراہ مے مای کھو کھو

چھا چوں بہوئی انصاف اکھ تارن بیاکھ نو
 تلہ روڈ بجر گتہ چون اسہ واط پرن والے
 بیتہ باغ کنوی استھ اسہ کیا زہ دوان چھک پرتھ
 بیہ کیا زہ دوان اسہ لتھ آسمان وڈن والے
 چھک پانہ وچھان سوروی اُس کیا ہچھتھ خاموش
 ژھوپہ سائہ ژہ ون داتیاہ آزارا خمن والے
 وڈن ژول استھاہ از تام بیتہ یور مرن بہتر
 نتہ چارہ ژہ کر سوئوئی اے چارہ کرن والے
 ادہ مانہ بجر چوئوئی۔ تلہ مانہ تھنر چوئوئی
 یلہ روزہ تھنر اسہ ون کوئہ نظرہ وچھن والے
 کو کچا رہم ژال ژال چاٹن ظلم و ستم ہر دم
 چھس تو تہ تھوان پریمی سرخسٹم وچھن والے

سرنگی ۲۴ مئی ۱۹۴۸ء

بھکوان و نان انسانس

۲۹۷

کن تھاؤ مہ کن وُن بوز گوندہ گراؤہ کرن والے
 چھوئی کیا تہ دس اند تہلی تارہ وچھن والے
 سوزک مہ تہ پتھ باغس تہی کیت گل پھلراؤ مس
 وُن کو نہ تو گوی وُن دیون پھو کہ بالہ گندن والے
 دیو مہی کپھ سیئت سارن اَدہ سیئت ساری پکہ نئے
 بیون درا کھ تہ کنوی پانس تھپہ تھارہ تہ لن والے
 مہی سوز قران انجیل گیت تہ وِئیم پانے
 بیون بیون تہ کو وِزار تھ دو گنیا رکڈن والے
 اکھ لول مہ سوزم نا، اکھ سیر مہ بادُم نا
 وچھ کیا تہ چھ قرانس منتر گیتا یہ پران والے

کون کوہ بٹوٹھک نادی اچھ کیا زہ وچھ و نتم
 سیت کس پانس تار تھ دن تارہ ترن والے
 تم کار زہ کرتھ زیا چھنہ یم بیتہ انس
 جیوان تہ یمن بوز تھ شریہ تل تہ کرن والے
 سمجھا ملچا ترا و تھ دی پلہ یث گنرا و تھ
 ادہ کیا زہ پیئی حاصل زف مال پھرن والے
 جان گوی سوروی پانس بدگو کس بیگانس
 حد گو چانس و انس سودا یہ کنن والے
 پرارن چھ پوان سارن یس پترھ فصلہ لونن
 سیتی از تام لونمت کم بیول و دن والے
 کہو چہ کھار تھ پتہ سون یلہ تیرہ تارہ تہ دکرے
 دارہ بر تر و پتر تھ تیرہ کیاہ دن یامہ دون والے

یاد نس میانس کر گھسار و سمیتھ انہار بیاکھ
 پیالہ برداری کریم لیں پر تمئی میان زار لے
 رہ بہ اندر سی لو کہ نارنج ایش گیکہ تیزان دوہے
 پان پنہ نوی وایہ رس مہ پیش تھو مکھ ڈالے
 کریمین پتھ رو فدا رو زکھ نہ آخر پار زان
 توتہ روزس یو دس منتر لول ہتھ پڑ بالے
 لورہن خوشبوی رنگین پان کنڈین منتر پھستھ
 لو کہ کس چمیش پھلن گل بال آخر کار لے
 بد بخت بے گانہ چھم ازیم پنیں آس رات تام
 بد کرن وال بد لین تم بد لین یتر کار لے
 روز خوش بریمی شہ وچھو دن کتھ پھلہ گلزار چون
 دن کرن چھ تاجدار ی جامہ ترھن نو نالے

